

120612-1

Subjekt se konstituuje ve svých kvalitách svými akcemi; tyto akce jsou „realizacemi“, umožněnými tělem subjektu (k němuž náleží ovšem i „duše“ a „duševní procesy“). Tzv. charakter, povaha, sklony, touhy a vášně atd. mají svůj významný zdroj v těle, ale zároveň se upevňují nebo naopak oslabují akcemi a tedy něčím, co nelze převést jen na tělo (a ovšem tím méně na FYSIS). Sebepoznání je druhou stránkou poznávání „vnějších“ skutečností („vnějších“ pro subjekt – k těm vnějším skutečnostem náleží také tělo a „duševní procesy“), ale podobně jako toto druhé je možné jen tak, že „obrazy“ či „myšlenkové modely“ obojího jsou nejprve nazdařbůh „konstruovány“ a teprve dodatečně konfrontovány s „praktickými“ zkušenostmi. Tak při sebepoznání „konstruuje“ subjekt pomocí těla (tj. pomocí duševních aktů, tj. aktů vědomí, ale i „nevědomí“) obraz či model sebe sama a pak se sám identifikuje s tímto svým obrazem či modelem.

(původně v sešitě „Poznámky a nápady 1989“, na str. 1 [!!! dohledat !!!])

(Praha, 120612-1p.)